

РОМЕО

За да умра

аз тука съм дошъл! Прекрасни момко,
ти мене, клетника, не изкушавай,
а - бягай! Остави ме! Имай страх
от мъртвите, от тяхната съдба!
Не ме зови за нов, ужасен грях!
Иди си, аз те моля, момко млад!
Нълна ти се - обичам те. Тъй силно
самия себе си аз не обичам!
Оръжието е за мене само!

Ти дун не стой!-Върви си и живей!
А после на свега кажи, че жив си
поради милостта ѝ а луд един...

ПАРИС

- Недей изрича тия заклинания,
злодеецо, аз тука те задържам!

РОМЕО

- Ти на двубой ли каниш, о момченце!

/Бият се./

ПАЖЪТ

- Но те се бият! Да вървя за стража!

/Излиза./

ПАРИС

- Умирам.

/Пада./

Ако има в тебе милост,

при Жулиета в гроба ме сложи!

РОМЕО

- Добре, ще го изпълня! Чакай само
да те погледна кой си ти!.. Парис!
Той беше на Маркуцио роднина.
Из пътя каза нещо Балтазар,